

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Her seer jeg da et Lam at gaae

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726734966368/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Gak hen, min kiere Søn, og liid
 For dem, som indtil evig tiid
 Min vrede skulde smage;
 Den straf er grusom ud at staae,
 Men verdens frelse staaer derpaa;
 Vil du dig dem antage?

3. Ja, Fader! ja, af hiertens grund,
 Leg paa, jeg vil det taale;
 Lad komme kun den bitre stund;
 Jeg drikker denne skaale.
 Hvo vidste før slig kierlighed,
 Saa høi, saa dyb, saa lang, saa breed,
 At tænke eller nævne?
 O kierlighed! saa stærk og stor,
 Du fører den til kors og mord,
 For hvilken klipper revne.

4. Paa korsets træ du piinte ham
 Med nagler og med spyde,
 Hvor saae man da det offer-lam
 Udi sit blod at flyde;
 Hvor saae man da hans herte slaac,
 Hver aare som en bæk at gaac,
 Hans rosen-kinder blegne!
 O Lam! hvorledes skal jeg dig

57

2, 10: vil] vill G. 4, 1: du piinte ham] de piinte ham J 7: du svarer til originalen.

3, 1-4: Ligesom allerede i 1, 9-10 er Kristi beredvillighed til at lide her i en mærkelig grad skildret uden henvisning til sjælekampen i Gethsemane. Fra denne er ganske vist udtrykket: *jeg drikker denne skaale* hentet (Mt. 26, 39, 42); men det findes ikke i originalen, og den måde, hvorpå disse ord her siges, svarer heller ikke til, at Jesus i Gethsemane sagde: »Er det muligt, da gå denne kalk mig forbi.« Man kan spørge, om samtalen her mellem faderen og sønnen er tænkt at finde sted i himlen før Kristi menneskevordelse. Ved v. 1 synes denne forståelse dog umulig; men måske kunne man i 2, 3-4 finde en overgang til Guds rådslutning før menneskevordelsen. Det hjælper dog ikke over for 1, 9-10, der åbenbart foregår på jorden. — 3, 2: *Jeg] jeg.* — 3, 8: Ef. 3, 18. — 3, 8-10: *o kierlighed . . . revne] han,* hvis magt er så stor, at han kan bringe klipper til at revne, jeres af kærligheden til den fornædrelse, at læde sig korsfæste og myrde. — 4, 1: Når man læser *du*, må dette ord forstås om kærligheden ud fra det umiddelbart foregående, hvor der stod: *o kierlighed . . . du* (3, 8-9); kærligheden er da set som det egentlige ophav til de lidelser, der tilføjtes Kristus.